'இனிமையான குழந்தைகளே! உள்முக நோக்கில் இருந்து நினைவின் அப்யாசம் செய்யுங்கள். சோதித்தறியுங்கள் -- ஆத்ம அபிமானி மற்றும் பரமாத்ம அபிமானியாக எவ்வளவு நேரம் இருக்கிறோம்?

கேள்வி : எந்தக் குழந்தைகள் தனிமையில் போய் ஆத்ம அபிமானி ஆவதற்கான பயிற்சி செய்கிறார்களோ, அவர்களது அடையாளம் என்னவாக இருக்கும்?

பதில் : அவர்களது வாயிலிருந்து ஒருபோதும் தலைகீழான பேச்சு வெளிவராது. 2. சகோதர-சகோதரர்களுக்கிடையில் மிகுந்த அன்பு இருக்கும். சதா இனிமையாக இருப்பார்கள். 3. தாரணை மிக நன்றாக இருக்கும். அவர்களால் எந்த ஒரு பாவ கர்மமும் நடைபெறாது. 4. அவர்களின் திருஷ்டி மிக இனிமையானதாக இருக்கும். ஒருபோதும் தேக அபிமானம் வராது. 5. யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

ஓம் சாந்தி. ஆன்மீகக் குழந்தைகளிடம், வெறுமனே ஆத்மா என்று சொன்னால் பிறகு சரீரம் நீங்கி விடுகின்றது, அதனால் ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தை சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார் -- தன்னை ஆத்மா என உணர வேண்டும். ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு பாபாவிடமிருந்து இந்த ஞானம் கிடைக்கின்றது. குழந்தைகள் ஆத்ம அபிமானி ஆகி இருக்க வேண்டும். பாபா வந்திருப்பதே குழந்தைகளை அழைத்துச் செல்வதற்காகத் தான். சத்யுகத்தில் நீங்கள் ஆத்ம அபிமானி ஆகிறீர்கள், ஆனால் பரமாத்ம அபிமானி அல்ல; இங்கே நீங்கள் ஆத்ம அபிமானியாகவும் ஆகிறீர்கள் என்றால் பரமாத்ம அபிமானியும் கூட, அதாவது நாம் பாபாவின் குழந்தைகள். இங்கிருப்பதற்கும் அங்கிருப்பதற்கும் மிகுந்த வேறுபாடு உள்ளது. இங்கே படிப்பு உள்ளது, அங்கே படிப்பதற்கான விஷயம் இல்லை. இங்கே ஒவ்வொருவரும் தங்களை ஆத்மா என உணர்கின்றனர், மேலும் பாபா நமக்குக் கற்பிக்கின்றார் -- இந்த நிச்சயத்தில் இருந்து கொண்டு கேட்டால் நன்கு தாரணை ஆகும். ஆத்ம அபிமானி ஆகிக் கொண்டே செல்வீர்கள். இந்த ஸ்திதியில் (நிலையில்) நிலைப்பதற்கான குறிக்கோள் மிகப் பொல்யதாகும். கேட்பதற்கு மிகவும் சுலபமாகத் தோன்றும். குழந்தைகள் இந்த அனுபவத்தைத் தான் சொல்ல வேண்டும் -- அதாவது நாம் எப்படி தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து மற்றவர்களையும் ஆத்மாக்களாக உணர்ந்து அவர்களுடன் பேசுகிறோம்? பாபா சொல்கிறார், நான் இந்த சரீரத்தில் இருக்கிறேன், ஆனாலும் இது எனது அசல் பயிற்சியாகும். நான் குழந்தைகளை ஆத்மாக்களாகவே உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆத்மாவுக்குக் கற்பிக்கின்றேன். பக்தி மார்க்கத்திலும் கூட ஆத்மா தனது பாகத்தை நடித்தே வந்திருக்கிறது. பாகத்தை நடித்து-நடித்து பதீத் ஆகிவிட்டுள்ளது. இப்போது மீண்டும் ஆத்மா பவித்திரமாக ஆகவேண்டும். அதுவும் எதுவரை பாபாவைப் பரமாத்மா என உணர்ந்து நினைவு செய்யவில்லையோ அதுவரை பவித்திரமாக எப்படி ஆக முடியும்? இதில் குழந்தைகள் மிகவும் உள்முக நோக்குள்ளவராகி நினைவின் அப்பியாசம் செய்ய வேண்டும். ஞானம் சுலபமானது. மற்றப்படி இந்த நிச்சயம் பக்காவாக இருக்க வேண்டும் -- ஆத்மாவாகிய நாம் படிக்கின்றோம், பாபா நமக்குக் கற்பிக்கின்றார். ஆகவே தாரணையும் ஆகும், மேலும் மேற்கொண்டு விகர்மங்கள் எதுவும் நடைபெறாது. இச்சமயம் நம்மால் எந்த ஒரு விகர்மமும் நடைபெறவில்லை என்பதில்லை. **விகர்மாஜீத்தாக** கடைசியில் தான் ஆவோம். சகோதர-சகோதரன் என்ற திருஷ்டி மிக இனிமையானதாக இருக்கும். இதில் ஒருபோதும் தேக அபிமானம் வராது. குழந்தைகள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், பாபாவின் ஞானம் மிக ஆழமானது என்று. உயர்ந்தவரிலும் உயர்ந்தவராக ஆகவேண்டுமானால் இந்தப் பயிற்சியை நல்லபடியாகச் செய்ய வேண்டும். இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். உள்முக நோக்கில் இருப்பதற்காகத் தனிமையும் வேண்டும். இங்கே இருப்பது போன்ற தனிமை, வேலையில் இருக்கும் போது கிடைக்காது. இங்கே நீங்கள் இந்தப் பயிற்சியை மிக நன்றாகச் செய்ய முடியும். ஆத்மாவைத் தான் பார்க்க வேண்டும். தன்னையும் ஆத்மாவாக உணர வேண்டும். இந்தப் பயிற்சியை இங்கே செய்வதால் பழக்கமாகி விடும். பிறகு தனது சார்ட்டையும் வைக்க வேண்டும், எதுவரை ஆத்ம அபிமானி ஆகியிருக்கிறோம்? ஆத்மாவுக்குத் தான் நாம் சொல்கிறோம். ஆத்மாவிடம் தான் உரையாடல் செய்கிறோம். இந்தப் பயிற்சியை மிக நன்றாகச் செய்ய வேண்டும். இந்த விஷயம் சரியானது தான் என்று குழந்தைகள் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். தேக அபிமானம் நீங்கி விட வேண்டும். நாம் ஆத்ம அபிமானி ஆகிவிட வேண்டும் தாரணை செய்து கொண்டும் செய்வித்துக் கொண்டும் செல்ல வேண்டும். முயற்சி செய்து தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும் இந்தச் சார்ட் மிக ஆழமானது. பெரிய-பெரிய மகாரதிகளும்

கூடப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் -- **விசார் சாகர் மந்தன்** செய்வதற்காக நாள்தோறும் சப்ஜெக்ட் கொடுக்கின்றார், இவை மிக ஆழமான கருத்துக்களாகும் பிறகு ஒருபோதும் வாயிலிருந்து தலைகீழான, வேண்டாத வார்த்தைகள் வெளிவராது. சகோதர-சகோதரர்களுக்கிடையே அவர்களுக்குள் மிகுந்த அன்பு ஏற்பட்டு விடும். நாம் அனைவரும் ஈஸ்வரனின் குழந்தைகள். பாபாவின் மகிமையையோ அறிந்தே இருக்கிறீர்கள். கிருஷ்ணரின் மகிமை வேறு. அவரை சர்வகுண சம்பன்னர் என்கிறார்கள். ஆனால் கிருஷ்ணரிடம் குணங்கள் எங்கிருந்து வந்தன? அவருடைய மகிமை வேறாக இருக்கலாம். ஆனால் சர்வகுண சம்பன்னமாக ஆனது ஞானக்கடலான பாபா மூலம் தான் இல்லையா? அதனால் தன்னை மிகவும் சோதிக்க வேண்டும். ஒவ்வோரு அடியிலும் முழுமையான கணக்கை வெளிப்படுத்த வேண்டும். வியாபாரிகள் முழு நாளின் கணக்கையும் இரவில் சரிப் பார்க்கின்றனர். உங்களுடையதும் வியாபாரம் தான் இல்லையா? இரவில் சோதித்தறிய வேண்டும், நாம் அனைவரையும் சகோதர-சகோதரர்கள் என உணர்ந்து அவர்களிடம் பேசினோமா? யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்கவில்லையே? ஏனென்றால் நீங்கள் அறிவீர்கள், சகோதரர்களாகிய நாம் அனைவரும் பாற்கடலை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். இது விஷக்கடல். இப்போது நீங்கள் இராவண ராஜ்யத்திலும் இல்லை, இராம ராஜ்யத்திலும் இல்லை. நீங்கள் நடுவில் இருக்கிறீர்கள் என்றால் தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். நமக்கு எதுவரை அந்த சகோதர-சகோதரர் என்ற திருஷ்டி இருந்தது? ஆத்மாக்களாகிய நாம் அனைவரும் நமக்குள் சகோதர-சகோதரர்கள், நாம் இந்த சரீரத்தின் மூலம் நாடக பாகத்தை நடிக்கின்றோம். ஆத்மா அழியாதது, சரீரம் அழியக் கூடியது. நாம் 84 பிறவிகளின் பாகத்தை நடித்து விட்டோம். இப்போது பாபா வந்திருக்கிறார். அவர் சொல்கிறார், என்னையே நினைவு செய்யுங்கள், தன்னை ஆத்மா என உணருங்கள். ஆத்மா என உணர்வதால் சகோதர-சகோதரர்களாக ஆகிவிடுகிறோம். இதை பாபா தாம் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். பாபாவைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இந்த பாகம் கிடையாது. பிரேரணை முதலியவற்றின் விஷயம் இல்லை. எப்படி ஆசிரியர் அமர்ந்து சொல்லித் தருகிறாரோ அதுபோல் பாபா குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். இது சிந்தனை செய்வதற்கான விஷயமாகும். இதற்காக நேரமும் ஒதுக்க வேண்டியுள்ளது. பாபா வேலைகள் முதலியவற்றைச் செய்யுமாறும் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனாலும் நினைவு யாத்திரையும் அவசியம். அதற்காகவும் நேரத்தை ஒதுக்க வேண்டும். சேவையும் அனைவருக்கும் வெவ்வேறாகும். சிலர் அதிக நேரம் ஒதுக்க முடியும். வார, மாத இதழ்களில் யுக்தியுடன் எழுத வேண்டும், இங்கே அப்பபடிப்பட்ட தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஒருவர் மற்றவரை சகோதர-சகோதரன் என உணர வேண்டும்.

பாபா வந்து ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் படிப்பு சொல்லித் தருகின்றார். ஆத்மாவுக்குள் தெய்வீக குணங்களின் சம்ஸ்காரங்களை இப்போது நிரப்ப வேண்டும். மனிதர்கள் கேட்கிறார்கள், பாரதத்தின் புராதன யோகம் எது? நீங்கள் புரிய வைக்க முடியும், ஆனால் நீங்கள் மிகக் கொஞ்சம் பேர் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் பெயர் இன்னும் வெளிப்படவில்லை. ஈஸ்வரன் யோகம் கற்றுத் தருகிறார். நிச்சயமாக அவருடைய குழந்தைகளும் இருப்பார்கள். அவர்களும் அறிந்திருப்பார்கள், இது யாருக்குமே தெரியாது. நிராகார் தந்தை எப்படி வந்து கற்றுத் தருகின்றார்? அவர் தாமே சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், நான் கல்ப-கல்பமாக சங்கமயுகத்தில் வந்து நானே சொல்கிறேன், அதாவது நான் இந்த மாதிரியாக வருகிறேன். யாருடைய உடலில் வருகிறேன், இதில் குழப்பமடைவதற்கான விஷயம் இல்லை. இது உருவாக்கப்பட்ட நாடகம். ஒருவர் உடலில் தான் வருகிறேன். பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் மூலம் ஸ்தாபனை. இனிமையான குழந்தையாக அவர் முதல்-முதலாக ஆகிறார். ஆதி சனாதன தேவி-தேவதா தர்மத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார். பிறகு அவரே முதல் நம்பரில் வருகிறார். இந்தச் சித்திரங்களில் ஞானம் நன்றாக உள்ளது. பிரம்மாவே விஷ்ணுவாக, விஷ்ணுவே பிறகு பிரம்மாவாக எப்படி ஆகிறார் -- இதை வேறு யாரும் சொல்லிப் புரிய வைக்க முடியாது. சொல்லிப் புரிய வைப்பதற்கான யுக்தி வேண்டும். இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், பாபா எப்படி தேவதா தர்மத்தின் ஸ்தாபனை செய்து கொண்டிருக்கிறார், எப்படி சக்கரம் சுற்றுகிறது, இவ்விஷயங்களை வேறு யாரும் தொல்ந்து கொள்ள முடியாது. ஆக, பாபா சொல்கிறார், இப்படி-இப்படி யுக்தியுடன் எழுதுங்கள். யதார்த்த யோகம் யார் கற்றுத் தர இயலும்? -- இதைத் தெரிந்து கொண்டால் உங்களிடம் அநேகர் வந்து விடுவார்கள். இவ்வளவு பெரிய ஆசிரமத்தில் அனைவரும் வந்து சந்திப்பார்கள். இது கடைசியில் நடைபெறும். பிறகு ஆச்சரியம் கொள்வார்கள். இவ்வளவு நிறுவனங்கள் அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவை. ஞான மார்க்கத்தினுடையது ஒன்று கூட இல்லை. அப்போது தான் உங்களுடைய வெற்றி நிகழும். இதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள், ஒவ்வொரு 5000 ஆண்டுகட்குப் பிறகு பாபா வருகிறார். பாபாவின் மூலம் நீங்கள் கற்றுக கொண்டிருக்கிறீர்கள், மற்றவர்களுக்குக்

கற்பிக்கிறீர்கள். எப்படி யாருக்கு எழுத்து மூலம் புரிய வைப்பது -- இதெல்லாம் கல்ப-கல்பமாக யுக்திகள் வெளிப்படுகின்றன, இது அநேகருக்குத் தெரிய வருகின்றது. பாபாவைத் தவிர ஒரு தர்மத்தின் ஸ்தாபனையை வேறு யாராலும் செய்ய இயலாது. நீங்கள் அறிவீர்கள், அந்தப் பக்கம் இராவணன், இந்தப் பக்கம் இராம். இராவணன் மீது நீங்கள் வெற்றி கொள்கிறீர்கள். அவர்கள் அனைவருமே இராவண சம்பிரதாயத்தினர். நீங்கள் ஈஸ்வரிய சம்பிரதாயத்தினர் மிகக் கொஞ்சமாக இருக்கிறீர்கள். பக்தியில் எவ்வளவு பகட்டு உள்ளது! எங்கெங்கே தண்ணீர் உள்ளதோ அங்கெல்லாம் திருவிழா நடைபெறுகின்றது. எவ்வளவு செலவு செய்கின்றனர்! எவ்வளவு பேர் மூழ்கிச் சாகிறார்கள்! இங்கோ அதுபோன்ற விஷயங்கள் இல்லை. பிறகும் பாபா சொல்கிறார், ஆச்சரியப்படும் படியாக என்னை அறிந்து கொள்கிறார்கள், நான் சொல்வதைக் கேட்கிறார்கள், மற்றவர்களுக்குச் சொல்கிறார்கள், பவித்திரமாக இருக்கிறார்கள், பிறகும் கூட அகோ! மாயா, உன் மூலம் தோல்வியடைந்து விடுகிறார்கள். கல்ப-கல்பமாக இதுபோல் நடைபெறுகின்றது. தோல்வி யடைகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். மாயாவுடன் யுத்தம்! மாயாவுக்கும் பிரபாவம் உள்ளது. பக்தியோ ஆட்டம் கண்டே ஆக வேண்டும். அரைக்கல்பம் நீங்கள் பிராலப்தம் அனுபவிக்கிறீர்கள். பிறகு இராவணராஜ்யத்திலிருந்து பக்தி ஆரம்பமாகின்றது. அதன் அடையாளங்களும் உள்ளன. விகாரங்களில் போகிறார்கள், பிறகு தேவதைகளோ இல்லாமற் போகிறார்கள். எப்படி விகாரி ஆகிறார்கள். இதை உலகத்தில் யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. வாம மார்க்கத்தில் போனதாக சாஸ்திரங்களில் எழுதி விட்டிருக்கிறார்கள். எப்போது போனார்கள், இதைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் புரிந்து கொள்ளவும் புரிய வைக்கவும் வேண்டியவை யாகும். இதுவும் எப்போது நிச்சய புத்தி உள்ளதோ அப்போது தான் புரிந்து கொள்ள முடியும். அவர்களுக்குக் கவர்ச்சி ஏற்படும். அப்போது பாபாவுடன் எங்களைச் சந்திக்க வையுங்கள் என்பார்கள். ஆனால் முதலில் பாருங்கள், வீட்டுக்குப் போனபின் அந்த நஷா (போதை) இருக்கிறதா? நிச்சய புத்தியுடன் இருக்கிறோமா? இடைவிடாத நினைவு இருக்கலாம். நீங்கள் என்னுடைய உண்மையான தந்தையாக இருக்கிறீர்கள், உங்களிடமிருந்து உயர்ந்த ஆஸ்தி கிடைக்கிறது, உங்களைச் சந்திக்காமல் என்னால் இருக்க முடியாது என்றெல்லாம் கடிதம் எழுதிக் கொண்டே இருக்கலாம். நிச்சயதார்த்தத்திற்குப் பிறகு சந்திப்பு ஏற்படுகின்றது. நிச்சயத்திற்குப் பின் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அறிவீர்கள், நம்முடைய எல்லையற்ற தந்தை ஆசிரியர், பிரியதரிசன் முதலிய எல்லாமாக இருக்கிறார். மற்ற அனைவராலும் துக்கம் கிடைத்தது. அதற்குப் பதிலாக பாபா சுகம் கொடுக்கின்றார். அங்கும் கூட (சத்யுகத்தில்) அனைவரும் சுகம் கொடுப்பார்கள். இச்சமயம் நீங்கள் சுகத்தின் சம்பந்தத்தில் கட்டுண்டிருக்கிறீர்கள்.

இது புருசார்த்தம் ஆவதற்கான புருஷோத்தமயுகம். முக்கியமான விஷயம் -- தன்னை ஆத்மா என உணர வேண்டும், பாபாவை அன்போடு நினைவு செய்ய வேண்டும். நினைவினால் குஷியின் அளவு அதிகரிக்கும். நாம் அனைவரைக் காட்டிலும் அதிகமாக பக்தி செய்திருக்கிறோம். அடிகள் அதிகமாக வாங்கி யிருக்கிறோம். இப்போது பாபா வந்திருக்கிறார், திரும்ப அழைத்துச் செல்வதற்காக. எனவே நிச்சயமாகப் பவித்திரமாக வேண்டும். தெய்வீக குணங்களைத் தாரணை செய்ய வேண்டும். அன்றாட நடவடிக்கைகளின் சார்ட் வைக்க வேண்டும் -- நாள் முழுவதும் எத்தனைப் பேருக்கு பாபாவின் அறிமுகம் கொடுத்தோம்? பாபாவின் அறிமுகம் கொடுக்காமல் சுகம் வருவதில்லை. தவிப்பு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. யக்ஞத்தில் அதிகமான தடைகளும் வருகின்றன. அடி வாங்குகின்றனர். வேறு எந்த ஒரு சத்சங்கத்திலும் பவித்திரதாவின் (தூய்மை) விஷயம் இல்லை. இங்கே நீங்கள் பவித்திரமாகிறீர்கள் என்றால் அசுர ஜனங்கள் தடைகளை ஏற்படுத்துகின்றனர். பாவனமாகி வீட்டுக்குப் போக வேண்டும். சம்ஸ்காரத்தை ஆத்மா எடுத்துச் செல்கின்றது. சொல்கிறார்கள், யுத்த மைதானத்தில் இறந்து விட்டால் சொர்க்கம் செல்வோம் என்று. அதனால் குஷியுடன் யுத்தத்திற்குச் செல்கின்றனர். உங்களிடம் கமாண்டர், மேஜர், சிப்பாய் முதலானோர் எங்கெங்கிருந்தோ வருகின்றனர். சொர்க்கத்திற்கு எப்படிச் செல்வார்கள்? யுத்த மைதானத்தில் உற்றார், உறவினர் நினைவு வருகின்றது. இப்போது பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், அனைவருமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். தன்னை ஆத்மா என உணருங்கள், சகோதர-சகோதரர் என்று உணருங்கள். பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். ஒருவர் எவ்வளவு புருஷார்த்தம் செய்கிறாரோ அவ்வளவுக்கு உயர்ந்த பதவி அடைவார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நாம் சகோதர-சகோதரர் என்று. ஆனால் அதன் அர்த்தம் தெரியவில்லை. தந்தையையே அறியாதிருக்கிறார்கள்.

மனிதர்கள், நாம் பலனை எதிர்பார்க்காத சேவை செய்கிறோம், நமக்கு பலன் மீது ஆசை இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். நிஷ்காம் சேவையோ ஒரு பாபா மட்டுமே செய்கிறார். குழந்தைகள் அறிவார்கள், பாபாவுக்கு எவ்வளவு நிந்தனை செய்திருக்கிறோம் என்று. தேவதைகளுக்கும் நிந்தனை

செய்திருக்கிறோம். இப்போது தேவதைகள் யாருக்கும் இம்சை செய்ய முடியாது. இங்கோ நீங்கள் இரட்டை அஹிம்சக் ஆகிறீர்கள். காம கட்டாரி செலுத்துவதோ கோபம் கொள்வதோ இல்லை. கோபமும் கூட மிகப் பெரிய விகாரமாகும். குழந்தைகள் மீது அதிகம் கோபப்பட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், குழந்தைகளை அடிப்பதெல்லாம் கூடாது. குழந்தைகளும் சகோதரர்கள் தாம், அவர்களுக்குள்ளும் ஆத்மா உள்ளது. ஆத்மா சிறியதாகவோ பெரியதாகவோ இருப்பதில்லை. இது குழந்தையல்ல, ஆனால் உங்களுடைய சிறிய சகோதரன், ஆத்மா என உணர வேண்டும். சிறிய சகோதரனை அடிக்கக் கூடாது. அதனால் கிருஷ்ணரை உரலில் கட்டியதாகக் காட்டுகின்றனர். உண்மையில் அதுபோன்ற விஷயம் எதுவும் இல்லை. இவை வித-விதமான போதனைகளாகும். மற்றப்படி கிருஷ்ணருக்கு வெண்ணெயின் தேவை எதற்கு வருகின்றது? கூடாத திருட்டை மகிமை செய்யவும் செய்கிறார்கள். நீங்கள் சரியான மகிமை செய்கிறீர்கள். நீங்கள் சொல்வீர்கள், அவரோ சர்வகுண சம்பன்னமாக, 16 கலை சம்பூர்ணமானவராக இருந்தார் என்று. ஆனால் இந்த நிந்தனையும் டிராமாவில் விதிக்கப் பட்டுள்ளது. இப்போது அனைவருமே தமோபிரதான் ஆகிவிட்டுள்ளனர். பாபா வந்து சதோபிரதான் ஆக்குகின்றார். கற்றுத் தருபவர் எல்லையற்ற தந்தை. அவருடைய வழிமுறைப்படி நடந்து செல்ல வேண்டும். இந்தப் பாடம் கஷ்டத்திலும் கஷ்டமான ஒன்றாகும். பதவியும் நீங்கள் எவ்வளவு உயர்ந்ததாக அடைகிறீர்கள்! சுலபமானதென்றால் அனைவரும் இந்தப் பரீட்சையில் ஈடுபட்டு விடுவார்கள். இதில் மிகுந்த முயற்சி உள்ளது. தேக-அபிமானம் வருவதால் விகர்மங்கள் உருவாகிவிடும். அதனால் தொட்டாற் சுருங்கியின் உதாரணம் உள்ளது. பாபாவை நினைவு செய்வதன் மூலம் நீங்கள் எழுச்சி பெற்று விடுவீர்கள். மறப்பதால் ஏதேனும் பிழைகள் நேர்ந்து விடும். பதவியும் குறைந்ததாக ஆகிவிடும். போதனையோ அனைவருக்குமே தரப்பட்டுள்ளது. அதன் பிறகு தான் கீதை உருவானது. கருட புராணத்தில் பயங்கரமான விஷயங்களை எழுதியுள்ளனர், மனிதர்களுக்கு பயம் வரவேண்டும் என்பதற்காக. இராவண ராஜ்யத்தில் பாவங்களோ நடைபெற்றுக் கொண்டு தான் இருக்கும். ஏனென்றால் இது முட்களின் காடாக உள்ளது. பாபா சொல்கிறார், திருஷ்டியையும் மாற்ற வேண்டும். நீண்ட காலமாகக் கீழே விழுந்திருக்கிறோம். அதனால் சரீரத்தின் பக்கம் அன்பு சென்று விடுகின்றது. அழியப் போகும் பொருளின் மீது பிரியம் வைப்பதால் என்ன லாபம்? அழியாதவர் மீது அன்பு வைப்பதன் மூலம் அழியாதவராக ஆகி விடுவீர்கள். குழந்தைகளுக்கு இந்தக் கட்டளை தான் தரப்பட்டுள்ளது - அமரும் போதும் எழும் போதும், போகும் போதும் வரும் போதும் பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, வெகுகாலம் கழித்து, காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய், தந்தையாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. சரீரம் அழியக் கூடியது, அதனிடமிருந்து அன்பை நீக்கி அவினாசி ஆத்மாவிடம் அன்பு வைக்க வேண்டும். அவினாசி பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். ஆத்மாக்கள் சகோதர-சகோதரர்கள், நாம் சகோதரனிடம் பேசுகின்றோம் -- இந்த அப்பியாசத்தைச் செய்ய வேண்டும்.
2. விசார் சாகர் மந்தன் செய்து தன்னுடைய ஸ்திதியை (நிலையை) அதுபோல் ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும் -- வாயிலிருந்து ஒருபோதும் எந்த ஒரு தலை கீழான வார்த்தையும் வரக்கூடாது. ஒவ்வோர் அடியிலும் தன்னுடைய நடவடிக்கைகளைச் சோதித்தறிய வேண்டும்.

வரதானம் : மகாதானியாகி பரந்த மனதுடன் குஷியின் கஜானாவைப் பகிர்ந்தளிக்கக் கூடிய மாஸ்டர் இரக்கமனம் உள்ளவர் ஆகுக.

மக்கள் அல்பகாலக் குஷியை அடைவதற்காக எவ்வளவு சமயம் மற்றும் பணத்தைச் செலவு செய்கிறார்கள்! பிறகும் கூட உண்மையான குஷி கிடைப்பதில்லை. அதுபோன்ற அவசியமான சமயத்தில் ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் மகாதானியாகி பரந்த மனதுடன் குஷியை தானம் செய்ய வேண்டும். இதற்கான இரக்கமனதின் குணத்தை வெளிப்படுத்துங்கள். உங்களுடைய ஜடசித்திரங்கள் வரதானம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன எனும் போது நீங்களும் கூட சைதன்யத்தில் இரக்கமனம் உள்ளவராகி கொடுத்துக் கொண்டே செல்லுங்கள். உங்களது சுபபாவனை அவர்களுக்கு பலனை அவசியம் கொடுக்கும்.

சுலோகன் : யோக சக்தி மூலம் ஒவ்வொரு கர்மேந்திரியத்தையும் ஆணைப்படி நடத்தக் கூடியவர்களே சுயராஜ்ய அதிகாரி ஆவார்கள்.